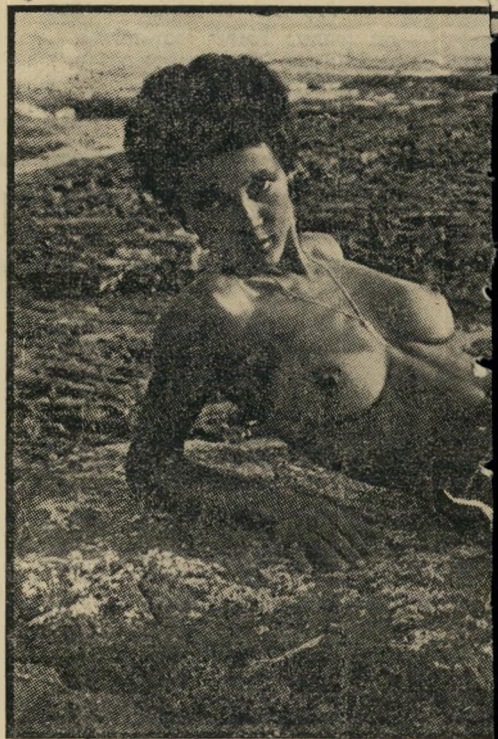

העולם הזה, כאשר השתתפה לפני שלוש שנים בתחרות ס, הוכתרה בתואר נסיכת הים התיכון. לפני שנה של מיס אלגנס. אכן, יש בה משהו, בלי כל ספק.

או

יותר כמולאסית הנאה, שהיתה מארחת תחילה בדיס' דיכ בקינגס-קלאב. רבים השתוממו שעד כה לא נחטפה בעליתושיה. אישיתה הפוטוגנית מרשימה באופן מיוחד.

אן טוכמאייד

דוגמנית ושחקנית קולנוע, מי שהיתה נערת העירום של העולם הזה בסידרת פארודיות מצולמות על נושאים ציבוריים, היא הישראלית שהתפר-

סמה ביותר בפלייבוי, מכל הישראליות המופיעות בכתבה, זכתה רק אן בתמונת ענק המשתרעת על פני עמוד שלם, כשהעיתון מצוין את העובדה שאן היא ילידת לנינגראד והיתה מקפלת מצנחים בצחיל.

לים, משקאות, בגדים, מכוניות-ספורט והתיכות.

בעיקר התיכות.

חתיכה המופיעה בפלייבוי — ביתור בי עירום — זוכה לתשומת-ליבו הקפדנית של כל מגלה-כוכבות וחתיכות ברחבי ארצות-הברית ואירופה.

שני עמודי האמצע הכפולים של הירחון, מוקדשים תמיד לתמונת-עירום אמנותית של חתיכת החודש. חתיכות האמצע של הפלייבוי זכו כמעט ללא יוצא מן הכלל לתפקידים בסרטים, בדוגמנות, ובמסעי פיר-סום מכניסי הון-הועפות.

איך רדף

אחריהן, איך

מקביד להופעת הגיליון השבועי ב ארצות-הברית, שוהה בימים אלה, בי חדר 1016 בהילטון בתל-אביב, האיש האת-

ראי לכתבה — הצלם האמריקאי אירוין נימן. הוא שוהה עתה אצלנו אמנם לצורך כתבה שהוא מכין על ישראל בשביל עיתון הצילומים האמריקאי לוק, אך כל אותן צעי רות שצולמו ולא זכו להופיע בפלייבוי, לה אלמגור, יעל אביב, קלרה יקל — סיר-בו בכלל. יהודית סולה, ציונה טוכטרמן וליאורה לפידות הסכימו — אך לא בעירום. יהודית סולה לא זכתה כלל להיכלל בגילי-יון. כמוה נפטלו גם דינה ברכה ודליה

„ארץ זבת חלב ודובשניות“

יכולות לנצל את ההזדמנות כדי לשאול אותו למה. אלו שהופיעו, יכולות ללכת להודות לו. יש לקחת רק שאירוין לא יזכור לישר-אליות לרעה את המרורים שהשביעוהו, עד שזכה לעשות את כתבתו (פלייבוי) מחפש חיילות — העולם הזה 1658). וכמה שנאלץ לרדוף אחרי אחרות מהן עד שהסכימו. גיי

(המשך בעמוד 22)